

РЕШЕНИЕ

№ 62

гр. Монтана, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в публично заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Кузманова

Членове: Олег Софрониев
Костадин Живков

при участието на секретаря Петранка Ал. Петрова
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Монтана М. К. М.
като разгледа докладваното от Диана Кузманова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221600600044 по описа за 2022 година

Производството е по чл.318 и сл.НПК.

С присъда № 2 на Районен съд-Лом, постановена на 19.01.2022 година по нохдело № 405/2021 година, подсъдимият Т. Ц. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.183, ал.4 във вр. с ал.1; осъден е на обществено порицание и на шест месеца лишаване от свобода, като е постановено ефективно изтърпяване на наказанието; на основание чл.68, ал.1 НК е приведена в изпълнение присъда по нохдело № 349/2020 година по описа на Ломски районен съд; в тежест на подсъдимия са присъдени разноси и държавна такса.

Присъдата е обжалвана от подсъдимия чрез защитника му адв. Г. с оплаквания за несправедливост на наложеното наказание и допуснати съществени нарушения на съдопроизводствени; с искане присъдата да бъде отменена.

Във въззивната инстанция са приети нови писмени доказателства.

В открито съдебно заседание на въззивния съд подсъдимият и

неговият защитник поддържат жалбата; защитникът излага конкретни съображения.

Представителят на Окръжна прокуратура-Монтана поддържа ,че присъдата следва да бъде потвърдена.

Въззивният съд, като провери изцяло правилността на обжалваната присъда, във връзка с оплакванията в жалбата, доводите на страните и като обсъди доказателствения материал по делото, приема следното:

Въззивната жалба е допустима, а разгледана по същество същата е **основателна.**

Първоинстанционното производство, завършило с обжалваната присъда, е проведено при допуснато от страна на първостепенния съд нарушение на процесуални правила; при такова нарушение е постановената и присъдата, атакувана в настоящото въззивно производство.

Съображенията на въззивния съд са следните:

На първо място, в първоинстанционното производство, завършило с обжалваната присъда, е проведено съкратено съдебно следствие при условията на чл.371, т.2 от НПК - при направено признание от страна на подсъдимия изцяло на фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразено съгласие да не се събират доказателства за тези факти. Видно е обаче от материалите по делото, че районният съд не е постановил в пълнота определение по чл.372, ал.4 от НПК; следвало е да постанови определение, с което установи, че направеното самопризнание се подкрепя от доказателствата, събрани на досъдебното производство; това не е сторено от първостепенния съд / протокол от съдебно заседание- л.24 от делото/. Следва да бъде коментиран и въпросът доколко е налице признание на всички фактически обстоятелства, изложени в обвинителния акт, след като подсъдимият е заявил, че е в обективна невъзможност за заплащане на издръжката, а в обвинителния акт е прието, че такава е налице.

Въззивният съд е длъжен да провери правилността на решението на първоинстанционния съд да проведе съкратено съдебно следствие по реда чл.371, т.2 НПК, като разгледа и даде отговор на въпросите дали самопризнанието се е подкрепяло от доказателствата по делото, дали и обхващало всички факти, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Констатацията , че липсват предпоставките или не е спазен

редът за провеждане на съкратено съдебно следствие, налага отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане.

На второ място :

Подсъдимият и жалбоподател в настоящото производство е обвинен в извършване на престъпление по чл.183, ал.4 във вр. с ал.1 от НК и конкретно в това, че в периода 01.05.2020 година - 31.01.2021 година, след като е осъден с влязло в сила решение по гражданско дело № 2095/2018 година по описа на Ломски районен съд да заплаща месечна издръжка в размер на сумата от 180 лева на малолетната М. Ц. чрез нейната майка и законен представител Т.К., съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски - осем месечни вноски в размер на сумата 1440 лева, като деянието е извършено повторно, след като е осъден с влязла в сила присъда по нохдело № 362/2018 година на Ломски районен съд за престъпление по чл.183, ал.1 НК.

По делото действително е установено, че подсъдимият не е заплатил горепосочената сума представляваща издръжка за осем месеца, при наличие на предходно осъждане за престъпление по чл.183, ал.1 от НК. Тези обстоятелства не се оспорват от самия подсъдим и от негова защита.

Спорно, по разбиране на въззивния съд, е обстоятелството дали е била налице обективна възможност за изпълнение за задължението за издръжка от страна на подсъдимия.

В мотивите към присъдата си съдът само е декларирал, че подсъдимият съзнателно, при липса на обективна невъзможност, е negliжирал задълженията си към своя низходяща; от субективна страна бил действал с пряк умисъл - знаел, че е осъден да заплаща издръжка в горепосочения размер, но умишлено не положил усилия да покрие задълженията си.

Вярно е , от една страна, че при постановяване на присъда в производство по реда на съкратеното съдебно следствие по чл.372, ал.4 във вр. чл.371, т.2 НПК , доколкото такова, по изложените по-горе съображения, е било възможно, съдът не извършва типичния анализ на доказателствата по чл.чл.305, ал.3 НПК. Основната му оценка на доказателствените материали е предварителна и се свежда до решаване на въпроса дали заявеното от подсъдимия признание на фактите, изложени в обстоятелствената част на

обвинителния акт, се подкрепя от събраните в хода на досъдебното производство доказателства. Такава предварителна оценка обаче, както посочено и по-горе, липсва. Липсват мотиви в какво се изразява обективната възможност на подсъдимия да заплаща издръжка; кои всъщност са подкрепящите този извод доказателства, които са били събрани в хода на досъдебното производство.

Престъплението по чл.183, ал.4 във вр. с ал.1 от НК може да бъде извършено само при пряк умисъл, като деецът предвежда неизбежното неплащане на издръжката, но същевременно, за да се установи, че осъществен този престъпен състав от субективна страна, следва да е изяснено дали подсъдимият е имал обективна икономическа възможност да изпълнява задълженията си за издръжка, на което е осъден. Въведеният в СК принцип, че родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, мотивира намесата на държавата, но не непременно чрез ангажиране на наказателна отговорност. В тази насока е разпоредбата на чл.152 от СК, респ. Наредба за определяне на реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка. Визирната процедура предполага иницирано изпълнително производство /такова е образувано - изп.дело№ 134/2013 година на ДСИ-Лом/; това именно се явява предвиден законодателен баланс между интересите на нуждаещия се от издръжка и възможностите на дължащия издръжка.

Не са изложени каквито и да е съображения по отношение определяне едно от наказанията на подсъдимото лице във вида „лишаване от свобода“ при предвидена в закона алтернативна възможност на налагане на наказание „пробация“; как всъщност с оглед конкретното престъпление постановеното от съда наказание „лишаване от свобода“ ще съдейства конкретно за постигане целите на наказанието, посочени в разпоредбата на чл.36, ал.1 от НК; кои са смекчаващите и кои отегчаващите отговорността на подсъдимия обстоятелства.

Липсата на мотиви препяства изцяло възможността на въззивната инстанция да установи действително формираната воля за осъждане на подсъдимото лице; тази липса също е основание за безусловна отмяна на съдебния акт; присъдата следва да бъде отменена изцяло - и в частта по

приложението на чл.68, ал.1 НК и в частта, с която в тежест на подсъдимия са присъдени разноски и държавна такса.

Предвид изложените мотиви и на основание чл. 335, ал.2 във вр. с чл.334, т. 1 НПК въззивният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА присъда № 2 на Ломския районен съд, постановена на 19.01.2022 година по нохдело № 405/2021 година по описа на Ломски районен съд

ВРЪЩА делото на Ломския районен съд за ново разглеждане от друг състав съда.

ВЪЗЗИВНОТО РЕШЕНИЕ не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____